

INUIT ATAQATIGIIT

INATSISARTUNI

Nuuk, 22.12. 2011

Jeg vil først og fremmest takke Naalakkersuisut for besvarelsen af mit § 37 spørgsmål omkring omkostningerne til voldgiftssagen om Qorlortorsuaq vandkraftværk.

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37 fremsender jeg yderligere spørgsmål til Naalakkersuisut om samme emne og vil i disse spørgsmål referere til Naalakkersuisuts besvarelse af 20. december 2011.

(Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

1)

Naalakkersuisut oplyser, at sagsomkostninger der opstår i forbindelse med tvister mellem bygherre (Nukissiorfiit) og entreprenører ifølge gældende regler skal betales af forbrugerne i den by eller bygd der forsynes af den enhed hvorom der er uenighed. Naalakkersuisut henviser i den forbindelse til *Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 12 af 10. august 2006 om fastlæggelse af principper for fordeling af omkostninger til udregning af enhedsomkostninger for el, vand og kollektiv varme.*

I hvilke(n) paragraf(fer) finder Naalakkersuisut præcist hjemmel til denne fortolkning?

2)

Fortolker Naalakkersuisut bekendtgørelsens § 7 således, at "anlægsomkostninger" også kan forstås som de udgifter bygherre har i forbindelse med juridiske/økonomiske sager, der endnu ikke er afsluttet? Eller beregnes anlægsomkostningerne først når der foreligger en endelig opgørelse over udgifterne til etablering af et givent anlæg?

3)

I bekendtgørelsens § 12 står der, at "*bidrag til investeringer ikke skal indregnes i fordelingsregnskabet. Bidrag kan dog indregnes såfremt Erhvervsdirektoratet giver tilladelse hertil. I så fald beregnes bidraget med op til 5 % af enhedsomkostningen og tillægges denne*".

Betegnes Qorlortorsuaq vandkraftværket i forhold til bekendtgørelsen som en "investering" eller som et "anlæg" (jf. § 7)? Og i fald vandkraftværket betragtes som en "investering", hvor mange procent er det så aftalt, at forbrugerne i Narsaq og Qaqortoq skal bidrage med?

4)

Naalakkersuisut anfører i sit svar, at såfremt Nukissiorfiitt taber voldgiftssagen vil en eventuel ekstraregning skulle betales af forbrugerne i Qaqortoq og Narsaq og at dette er i overensstemmelse med tidligere praksis i lignende sager. I den forbindelse vil jeg spørge:

- **Hvor mange lignende sager har der været siden bekendtgørelsen blev lavet?**
- **Hvor store beløb har der været tale om og hvordan har de påvirket taksterne de enkelte steder?**
- **Hvor stort et beløb risikerer Nukissiorfiit i værste fald at skulle af med, som forbrugerne i Narsaq og Qaqortoq skal betale i forbindelse med den verserende voldgiftssag?**

5)

Naalakkersuisut anfører i sit svar, at det vil være kritisabelt at ændre på princippet for fordeling af omkostninger i sagen om Qorlortorsuaqværket, da det vil være et brud med tidligere tiders praksis. I den forbindelse ønsker jeg at få afklaret om der er tale om et "princip" eller en klar regel, når Nukissiorfiit vælger at lade forbrugerne betale for juridiske tvister i forbindelse med etablering af nye anlæg? Det vil sige sager, hvor Nukissiorfiit som bygherre muligvis har forsømt sit ansvar. Naalakkersuisut anerkender selv i sit svar, at det jo ikke er forbrugerne i Qaqortoq og Narsaq der er ansvarlige for den verserende voldgiftssag. Hvis der er tale om et "princip" fremfor en klar regel, vil man da kunne vælge at forlade tidligere tiders praksis, uden at bryde nogle regelsæt?

Begrundelse

Det er min opfattelse at den verserende voldgiftssag om Qorlortorsuaqværket rejser nogle principielle spørgsmål om vores prisstruktur indenfor vand, el og varme som det er relevant at få afdækket.